

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 17.04.1964, sp. zn. To 20/64, ECLI:CZ:VVS:1964:TO.20.1964.1

Číslo: 6/1965

Právní věta: Dojde-li vojenský soud k závěru, že obžalovaný skutok nie je trestným činom, môže obžalovaného podľa § 226 písm. b) tr. por. spod obžaloby oslobodiť len vtedy, ak tento skutok nie je priestupkom ani previnením. Inak je povinný ohľadne takéhoto skutku vec postúpiť veliteľovi k disciplinárnemu vybaveniu, alebo ak obvinený je už v zálohe, príslušnému národnému výboru popr. miestnému ľudovému súdu (§ 22 odst. 2, 3 tr. por.). Ak vedľa takéhoto skutku je obžalovaný stíhaný i pre ďalší trestné činy, môže súd podľa konkrétných okolností uvažovať tiež o postupu podľa § 223 odst. 2 tr. por. z dôvodu uvedeného v § 177 odst. 2 písm. a) tr. por.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 17.04.1964

Spisová značka: To 20/64

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přestupky, Řízení disciplinární, Zastavení trestního stíhání, Zproštění obžaloby

Předpisy: 141/1961 Sb. § 22 odst. 3

§ 177 odst. 2 písm. a

§ 22 odst. 4

§ 223 odst. 2

§ 226

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkom vojenského obvodového súdu bol obvinený uznaný vinným trestným činom svojmocného odlúčenia podľa § 284 odst. 1 tr. zák. a odsúdený za to k trestu odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne. Naproti tomu bol podľa § 266 písm. b) tr. por. oslobodený spod obžaloby pre trestný čin porušovania povinnosti dozornej služby podľa § 286 tr. zák. s odôvodnením, že tu neide o trestný čin.

Vyšší vojenský súd k odvolaniu prokurátora citovaný rozsudok v oslobodzujúcej časti zrušil a ohľadne skutku porušenia povinnosti dozornej služby vec postúpil podľa § 257 písm. a) tr. por. príslušnému veliteľovi k disciplinárnemu vybaveniu.

Z odôvodnenia:

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal vojenský obvodový prokurátor v neprospech obvineného v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol ako uvedenú oslobodzujúcu časť, tak aj výrok o treste. V odôvodnení poukázal na to, že súd prvého stupňa síce konštatoval, že obžalovaný vedome porušil svoje povinnosti dozorného roty, že bol preč zo stanoviska najmenej jednu hodinu a to preto, aby hral v izbe karty, no napriek tomu ho spod obžaloby oslobodil. Dozorný roty je totiž orgánom zodpovedným za výkon dozornej služby a jedine v odôvodnených prípadoch odovzdáva svoje povinnosti pomocníkovi. Zo skutkových zistení vyplýva, že obžalovaný porušil svoje povinnosti dozorného roty závažným spôsobom a okrem toho mal na svojho pomocníka ako podriadeného nesprávny vplyv.

O tom, či v určitej trestnej veci ide o porušenie povinností závažným spôsobom vojakom vykonávajúci službu v zmysle § 286 odst. 1 tr. zák., je možné rozhodnúť len na základe vyhodnotenia konkrétnych okolností prípadu. Takto správne postupoval aj súd prvého stupňa a odvolací súd vo svojom zamietavom stanovisku k odvolaniu prokurátora v tomto smere, poukazuje na tie zistenia uvedené v napadnutom rozsudku, podľa ktorých obžalovaný pri svojej neoprávnenej neprítomnosti v službe zotrval v priestore roty, jeho pomocník voj. K. vykonával riadne službu aj za neho a pre prípad potreby mohol kedykoľvek obžalovaného ihneď zavolať a preto teda ani nebol ohrozený účel dozornej služby.

Aj keď všetky skutkové zistenia týkajúce sa predmetného zažalovaného skutku porušenia povinností obžalovaného v dozornej službe nedávajú teda ani podľa názoru odvolacieho súdu dostatok podkladu pre záver, že tu ide o trestný čin podľa § 286 odst. 1 tr. zák., je na druhej strane z nich zrejmé, že obžalovaný tu spáchal vážny disciplinárny priestupok, za ktorý by mal byť disciplinárne potrestaný. V tomto ohľade potom pochybil aj súd prvého stupňa, pokiaľ opomenul po správnom závere, že neide o trestný čin, uvážiť túto možnosť spáchania disciplinárneho priestupku, ako to súdu ukladá ustanovenie § 222 odst. 3 tr. por. V takomto prípade súd nemôže oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, ale postúpiť vec disciplinárne vybavenie príslušnému veliteľovi. Keď vojenský obvodový súd v napadnutom rozsudku takto nepostupoval, porušil v tomto smere zákon. Vyšší vojenský súd preto na podklade podaného odvolania zrušil oslobodzujúcu časť výroku napadnutého rozsudku a rozhodol sám vo veci (§ 257 písm. a) tr. por.), tak ako je to vo výroku tohoto uznesenia už uvedené.